

Şu ayakkabılarımı alıp geri dön. Bu duvarın arkasında, gönülden inanarak “Lâ ilâhe illallah” diyen kime rastlarsan, onu Cennet ile müjdele!

Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre o, şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in etrafında, Ebû Bekir ve Ömer -radiyallahu anhuma-'nın da bulunduğu bir grup insanla oturuyorduk. Bir ara Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- aramızdan kalkıp gitti. Uzunca bir süre dönmeyince, başına kötü bir iş gelmesinden korktuk ve telaşla yerimizden kalktık. Bu endişeyi ilk duyan bendim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i araya araya Ensar'dan Neccâroğulları'na ait bir bahçeye geldim. Giriş kapısını arayarak bahçenin etrafını dolandım, fakat bir kapı bulamadım. Bahçenin dışındaki bir kuyudan içeriye su veren küçük bir ark gördüm ve oradan büzülerek Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına girdim. «Ebû Hureyre! Sen misin?» diye sordu. Evet! Yâ Rasûlallah! dedim. «Ne haber?» dedi. Aramızda otururken kalkıp gittin. Geri dönmediğini görünce, sana bir kötülük yapılmasından korkup telaşlandık. İlk endişe duyan da ben oldum. Kalkıp bu bahçeye geldim ve tilki gibi iki büklüm içeri girdim. Diğerleri de arkadan geliyor, dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ebû Hureyre!» diye seslendikten sonra ayakkabılarını çıkarıp verdi ve şunları söyledi: «Şu ayakkabılarımı alıp geri dön. Bu duvarın arkasında, gönülden inanarak “Lâ ilâhe illallah” diyen kime rastlarsan, onu Cennet ile müjdele! » Karşılaştığım ilk kişi Ömer'di ve bana şöyle dedi: "Ey Ebû Hureyre, bu iki ayakkabı nedir?" Ben de dedim ki: "Bunlar Allah'ın Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sandaletleridir. Beni bunlarla, kalbinde kesin bir inançla Allah'tan başka hak ilah olmadığına şahitlik eden, karşılaştığım kişiye gönderdi. Ona Cennet müjdesi verdim." Sonra Ömer eliyle göğüslerimin arasına vurdu ve kış üstü yere düştüm. "Geri dön, Ebû Hureyre!" dedi. Ben de Allah'ın Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına döndüm ve ağlamaya başladım. Sonra Ömer üzerime çıktı ve... Beni takip ediyordu, bu yüzden Allah'ın Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle dedi: «Sana ne oldu, Ebû Hureyre?» Ben de dedim ki: Ömer'le karşılaştım ve bana gönderdiğiniz ayakkabılarını anlattım, o da göğüslerimin arasına öyle bir vurdu ki kış üstü yere düştüm. "Geri dön," dedi. Bunun üzerine Allah'ın Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Ey Ömer! Seni bunu yapmaya iten neydi?» Ömer dedi ki: "Ey Allah'ın Rasûlü! Babam ve annem sana feda olsun, Ebû Hureyre'yi ayakkabılarıyla gönderip, kalbinde kesin bir imanla Allah'tan başka hak ilah olmadığına şahitlik eden herkese Cennet müjdesi vermesini mi söyledin?" Rasûlullah dedi ki: «Evet.» Ömer dedi ki: "Öyleyse bunu yapma; çünkü insanların buna bel bağlayacağından korkuyorum, bırak onlar amel etsinler." Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: «Öyleyse yapsınlar.»

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-, Ebû Bekir ve Ömer de dahil olmak üzere bir grup sahabeyle birlikte oturuyordu. Ayağa kalktı ve sonra onlara geri dönmekte gecikti; bu yüzden düşman tarafından esir alınabileceğinden veya başka bir şekilde zarar görebileceğinden korktular. Sahabeler -radiyallahu anhum- panik içinde ayağa kalktılar. İlk panikleyen Ebû Hureyre -radiyallahu anh- oldu. Neccâr oğulları'na ait bir bahçeye gelene kadar panikledi. Açık bir kapı bulma umuduyla bahçenin etrafında dönmeye başladı, ancak bulamadı. Bununla birlikte, duvarda suyun girdiği küçük bir açıklık buldu. İçeri girip Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ile karşılaştı. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ona; «Sen Ebû Hureyre misin?» dedi. O da: Evet dedi. «Ne haber?» dedi. Ebû Hureyre dedi ki: Aramızdaydın, sonra kalktın ve bizim yanımıza geri gelmekte yavaş davrandın, bu yüzden sizden ayrı düşeceğimizden korktuk ve paniğe kapıldık. Paniğe ilk kapılan ben oldum, bu yüzden bu bahçeye geldim ve bir tilki gibi çömeldim, bu insanlar da arkamdaydı. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- onun doğru söylediğinin bir işareti olarak ona ayakkabılarını verdi ve şöyle dedi: Bu ayakkabılarımla git ve bu bahçenin ardında karşılaştığın herkes, kalbinde kesin bir imanla, Allah'tan başka hak ilah yoktur ve Allah'tan başka ibadete layık hiçbir hak ilah yoktur diye şahitlik eden; bu özelliği taşıyan kimse Cennet ehli arasındadır. Ömer'le ilk karşılaşan kişi Ebû Hureyre idi. Ömer ona, "Ebû Hureyre, bu ayakkabılar nedir? diye sordu. Ebû Hureyre şöyle cevap verdi: Bunlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ayakkabılarıdır. Beni bunlarla, kalbinde kesin bir inançla Allah'tan başka hak ilah yoktur diye şahitlik eden biriyle karşılaştığımda onu Cennetle müjdelemem için gönderdi. Ömer, eliyle Ebû Hureyre'nin göğsüne vurdu ve Ebû Hureyre sırt üstü yere düştü. Ömer, Geri dön, ey! Ebû Hureyre! dedi. Ben de korkmuş, yüzüm değişmiş, ağlamaya hazır bir halde Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına geri döndüm ve Ömer de beni takip edip arkamdan yürüdü. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «Ey Ebû Hureyre ne oldu?» Dedim ki: Ömer'le karşılaştım ve beni (müjdelemen için) gönderdiğin şeyi ona anlattım, o da bana öyle bir darbe indirdi ki kırım üzere yere serildim ve Nebî -aleyhisselam- bana geri dön dedi. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Ey Ömer, seni bunu yapmaya iten neydi? Ömer dedi ki: Ya Rasûlallah! Babam ve annem sana feda olsun, kalbinde kesin bir inançla, Allah'tan başka hak ilah olmadığına şahitlik eden kimseyi, Cennetle müjdelemek için Ebû Hureyre'yi ayakkabılarıyla sen mi gönderdin? O da: Evet dedi. Ömer şöyle dedi: Bunu yapmayın; çünkü insanların onun sözlerine güvenip harekete geçmemesinden korkuyorum; bırakın onlar amel etsinler. Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Öyleyse onları kendi hallerine bırakın.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10094>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

